

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 22. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41068

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14/5-07 fra Lars Jensen, Rødekro, vedr. L 165, jf. L 165 – bilag 10.”

Svar:

Lars Jensen anfører i brevet, at alle absolutte forældelsesfrister bør udgå af lovforslaget, herunder navnlig den absolutte 30-årige forældelsesfrist, der foreslås for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade.

De fleste fordringer er i dag underlagt en 5-årig forældelsesfrist, der suspenderes ved utilregnelig uvidenhed om fordringen eller skyldnerens opholdssted, kombineret med en 20-årig forældelsesfrist, der regnes fra fordringens stiftelsestidspunkt. Den 20-årige frist er som udgangspunkt en absolut frist. I et enkelt tilfælde har Højesteret fundet, at der forelå sådanne ganske særlige modhensyn, at fristen undtagelsesvis måtte anses for suspenderet, jf. dommen, som er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1989.1108 H.

Forslaget til ny forældelseslov vil indebære, at de almindelige forældelsesfrister forkortes fra 5 og 20 år til henholdsvis 3 og 10 år. Dog foreslås det, at den ”lange” frist for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade og for fordringer på erstatning for miljøskade fastsættes til 30 år, jf. lovforslagets § 3. Samtidig foreslås, at den lange frist skal være en absolut frist.

Forslaget om at supplere den korte forældelsesfrist med en længere absolut frist har sin baggrund i Forældelsesudvalgets betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen.

For så vidt angår fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade mener ét medlem af Forældelsesudvalget (Forbrugerrådets repræsentant), at der ikke bør gælde en absolut forældelsesfrist.

Det er imidlertid opfattelsen hos de øvrige medlemmer af udvalget, at det vil være for vidtgående i forhold til skadevoldere helt at undlade at fastsætte en absolut forældelsesfrist. En absolut frist er efter disse medlemmers opfattelse af væsentlig betydning bl.a. for at undgå tvister om meget

gamle forhold, hvor bevisførelsen vil være yderst vanskelig både for skadelidte (tabets størrelse, culpa mv.) og for skyldneren (egen skyld, accept af risiko, passivitet), og af hensyn til forsikringsmulighederne.

Justitsministeriet er enig med udvalgets flertal i, at der bør være et tidspunkt, hvor krav som følge af en skadevoldende handling anses for endeligt forældet. Justitsministeriet er således enig i, at hensynet til skyldneren og dennes muligheder for at forsikre sig og hensynet til at undgå procesførelse om meget gamle fordringer, navnlig henset til de bevismæssige vanskeligheder, der ofte opstår i sådanne sager, taler for, at der fastsættes en absolut – men ved krav på erstatning for personskade til gengæld meget lang – forældelsesfrist.

Justitsministeriet har i øvrigt kommenteret spørgsmålet om den foreslåede absolutte 30-årige forældelsesfrist for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade i besvarelserne af spørgsmål nr. 1-4, 6 og 7 vedrørende lovforslaget.